

Svensk Bretonklubb

Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

BretonBladet

Nr 2024-4

*God Jul
och
Gott Nytt
2025*

Ordföranden har ordet

När ni läser detta Bretonblad så står julen inpå knuten. Vi hoppas att vi med detta BretonBlad, kan ge er lite skön avkopplande läsning, som omväxling från julstressen. Annars får det bli lite läsning under de lediga mellandagarna denna långa sköna jul.

När året börjar närma sig slutet, så funderar man ju lite på vad vi i Bretonklubben har åstadkommit under året, och vad som är på gång nästa år.

Som vanligt har det hänt mycket under året, nedan är ett axplock:

- Vi har arrangerat 15 jaktprov, inkl. ett Breton-SM. Ett stort TACK till domare, provledare, kommissarie och övriga funktionärer som ser till att våra jaktprov blir så bra och mycket populära!
- Vi har arrangerat många olika typer av regionaktiviteter ute i landet. Ett stort TACK till alla regionombud och grupperingar runt dem som ordnat dessa mycket trevliga och omtyckta aktiviteter! De behövs och efterfrågas mycket av våra medlemmar!
- Alla styrelsemedlemmar, medlemmar i olika kommittéer och övriga funktionärer gör ett stort jobb, för att få all verksamhet i Bretonklubben att fungera. Ett stort TACK till er alla för allt ni gör!
- Vi har fortsatt att utveckla SKK-Start, administrationsverktyget runt jaktproven. Nu fungerar det riktigt bra och det underlättar vår administration enormt mycket. Dessutom är nu all domarkritik publik.
- Ett stort jobb har pågått under året, med att ta fram en ny & fräsch hemsida. Ett stort TACK till Anders Brohäll (Obviuse) och övriga personer som lagt ned enormt mycket ideellt arbete för att skapa den.

Vad är på gång 2025 - utöver "den vanliga verksamheten"?

- Den stora händelsen 2025 är självklart vårt stora 50-års Jubileum 1-3 aug i Östanskär utanför Sundsvall. Välkommen dit!

Läs mer om det på sid 3.

- Den nya hemsidan börjar vara klar, och kommer lanseras i början av 2025

- En modifierad Breton-loga kommer lanseras
- Vi jobbar vidare med att förstärka våra regioner
- Vi jobbar vidare med att öka intresset för att träna apport och kommer förhoppningsvis i gång med apportrutor genom SKK-Start

Välkommen på årsmötet 2025 som blir lördag 5 april på Långtora (Enköping)!

Vi hoppas att många kommer dit! Liksom de senaste åren, kommer årsmötet även sändas digitalt, för att alla ska ha möjlighet att lyssna och göra sin röst hörd. Vi arbetar för ett öppet och transparent klimat i Bretonklubben i sann demokratisk anda. Om du har frågor & funderingar, förslag på förändringar eller något som du önskar ta upp inom Bretonklubben, smått eller stort, skicka till ordförande@breton.se eller till någon annan i styrelsen.

Till sist vill jag och Bretonklubben önska er en riktig GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR!

Anna

Omslagsfoto: Vinnare Breton-SM 2024 Fr v: Domare Poul Vester-vang Ambirk, SM-vinnaren Lill-Gemons Nemo & Micke Sjölander, domare Sören Stenhøj Jörgensen och 2:a placering Fiskonfjällets Zita med Stefan Hörnlund.

Bilden tagen av Anna Norén

Ansvarig utgivare: Anna Norén,
ordforande@breton.se
 Layout: Birgitta Rådman,
birgittaradman@gmail.com

Svenska Bretonklubbens 50-års Jubileum

1-3 aug 2025 Östanskär, Sundsvall

Missa inte Bretonklubbens stora 50-års Jubileum 1-3 aug-2025. Save the Date! 50-års Jubileet kommer arrangeras på Östanskär Hotell & Konferens, utanför Sundsvall.

Helgen kommer vara fylld med många roliga aktiviteter:

- **Fredag kväll** - samling med enkel middag
- **Lördag:**
 - Föreläsning & träning med Anna ForsWard
 - Apporttävling
 - Barnaktiviteter
 - Festlig Jubileumsmiddag
 - mm mm
- **Söndag Stor Jubileumsutställning**
 - Domare Kathy Moores (Storbritanien) och Marina Bengtsson
 - Förra Jubileet var det ca 80 Bretoner som ställdes ut.
Vi räknar med att det blir fler nu till 50-års Jubileet.

Så boka helgen 1-3 aug 2025 i din kalender redan nu!

Vinnare senaste Jubileumsutställningen 2021:
BIR Snöfjällets Cola och BIM Eirams Jaffa Jer Järnet

Breton-SM på Gotland 2024 blev en succé

Text: Erik Cederlund, Marie Nylander & Per-Martin Täpp

Årets Breton-SM samt parallella kvalitetsprov hölls i år på Gotland.

Gotland är ju unikt i fältprovssammanhang då det är vilda fasaner och rapphöns och inte utsatt fågel som på många ställen på fastlandet. Årets SM var också unikt med att det var första, men förhoppningsvis inte sista gången ett Breton-SM hölls på ön.

För arrangemanget stod Bretonklubbens minsta region, som har endast tre medlemmar. Det genomfördes alltså av regionansvarige Erik Cederlund samt Marie Nylander och Per-Martin Täpp. Mot den bakgrunden är det ganska otroligt att det blev klubbens största och sannolikt mest välarrangerade prov någonsin i klubbens anrika historia (sa andra än vi, som inte varit med på något SM tidigare).

Vi i arrangörsgänget är stolta och nu lite trötta efter allt slit med att hitta marker, funktionärer, domare, sponsorer, ordna priser....etc. Men vilket SM det blev. Vi kan summera att det under dagarna tre till slut blev 44 starter på SM och parallella kvalitetspartier. Det var ju dessutom några, som av olika anledningar, inte kom till start, men så är det ju alltid. Alla som anmält sig till något av proven erbjöds plats.

Själva SM:et var förstås förbehållet breton, men kvalitetsproven var öppet för alla SKF-raser. Själva SM:et fick en internationell prägel med deltagande både från Danmark och Norge samt såklart många duktiga svenska ekipage. Det var ett prisbord av sällan skådat slag. Alla funktionärer fick funktionärsjackor och varselvästar med en broderad breton, stående för fågel, samt även en keps med samma brodyr. Varselvästarna kommer att återanvändas, men jackorna och kepsarna fick följa med funktionärerna hem som ett minne.

Hur är det då möjligt att tre gotlänningar lyckades med allt detta? Jo det fanns en stödfunktion från regionen Jämtland-Härjedalen som stod som arrangör för det fjäll-SM som aldrig blev av p.g.a. pandemin. Den gången fanns det minst 10 personer som var involverade i allt fixande inför SM. De insåg tidigt att de med sin erfarenhet från det (inställda) SM:et kunde komma väl till pass och erbjöd region Gotland sin hjälp. I stort sett hela sponsorsbiten, utom lokala sponsorer och hundfoder, som framtagning av funktionärsjackor, varselvästar, kepsar och ett stort antal priser

fixades av 8 eldsjälar i region Jämtland-Härjedalen och det är Gotlandsgänget mycket tacksamma över.

Det var flera bretoner som var inlånade till både SM och kvalitetspartier, d.v.s. ägare/förare som själva inte hade möjlighet att åka till Gotland lånade ut sin "guldklimp" till förare som åkte till Gotland. Vilket fantastiskt sätt att ställa upp för den goda sakens skull, så ett stort tack till dessa ägare, Johan Edqvist/ Brännbuas Casper, Jerker Andrén/ Eirams Frekke Freke (båda deltog på SM) samt Jacob Linton/Eirams Cajsa Cavat och Mari Gustafsson/Brännbuas Diana som deltog i kvalitetspartierna.

Det hölls en inofficiell träning på marker på centrala Gotland med vår rutinerade markvärd, tillika mycket rutinerade domare, Lasse Karlsson på både tisdagen och torsdagen. På tisdagen deltog fyra weimaranerägare med fem hundar, två bretonägare med tre bretoner, varav en inlånad, samt en ulv i fårakläder (en strävhårig vorsteh). Träningen var lyckad och det fanns en del fågel, främst fasaner, varav en apportionerades snyggt utan att något skott avlossades.

Torsdagens inofficiella träning med samma markvärd gick på lite andra marker än tisdagen och nu var det ett norskt ekipage med två bretoner, en breton från Östersund som aldrig gått på fält (Thomas Drevhammar/Freja "Yrsa") samt två inlånade bretoner (Diana och Cajsa). Vilken "lodrätt" utveckling Yrsa och husse hade under tre dagar. På torsdagsträningen var Yrsa en som bokstavligen putsade skorna på husse. Det blev dock till sist fyra eller fem fågeltagningar på både rapphöns och fasaner. Då vaknade Yrsa till och den duktiga fjällhunden blev plötsligt en ännu duktigare fälthund. Ekipaget fick lysande kritik senare av både våra danska domare på fredagen och svenska dito på lördagen. Så snabbt går det att träna in sin hund på ett nytt fältslag. Det gäller sannolikt vice versa, d.v.s en fälthund blir snabbt en duktig fjällhund med rätt förutsättningar.

Det hölls en officiell träning på torsdagen under ledning av Erik Cederlund och Marie Nylander i två olika grupper. Gässen samt det mer eller mindre ihållande regnet ställde till det lite, men några fågelsituationer blev det i alla fall. Resten av helgen bjöd på underbart höstväder.

Det var f.ö. snubblande nära att Yrsa, Cajsa och Diana också kvalificerat sig till SM på det ena av två kvalitetspartier på fredagen. Partiet dömdes av Sören Stenhøj Jörgensen på "seaside"-marker på södra Gotland. Han hade till sin hjälp skytten Oliver Lindstedt och markvärden Tommy Kristiansson. Det blev två stycken 2:a priser i detta parti. Ett till Marie Nylander/Eirams Halla Tri i ukl samt Thomas/Yrsa (skoputsaren från dagen innan) i ökl. De båda hamnade i ett dubbelt stånd, ingen sekundering, men Yrsa var först.

Domare

En klok domare skulle ha låtit båda resa, men fåglarna hann före och lättade utan påverkan av någon hund. Så synd på ett väldigt vackert fågelarbete. Domarens kommentar blev att detta räckt till ett 1:a pris i Danmark, men att de svenska reglerna ger ett 2:a pris.

Cajsa åkte ut på en olycklig stöt och Diana likaså, båda på raphönskullar på 15-20 fåglar. Två inlånade, stekheta hundar med liten eller ingen rutin på fältprov gjorde trots detta ett starkt intryck på såväl förare, domare/skytt och partiet bakom. De två blir giftiga på framtida prov med sin ordinarie förare.

Det andra kvalitetspartiet gick i grannsocknen med Uli Wieser som domare, Erik Cederlund och Ivan de Flon som skyttar samt Björn Meijel som markvärd. Första halvan av partiet stördes tyvärr av en hel del gäss, men alla deltagare chockades av eftermiddagens fina provmark endast ett stenkast från sjön (gotländskt uttryck för Östersjön). Två pris utdelades under dagen, Michael Sjölander med Lill-Gemons Nemo som tilldelades 3:e pris i ekl samt den norska hunden Trollkjerkas Miss Aisha, ä/f Pål Thoresen, som gick till ett 2:a pris i ekl, efter en för skyttarna nervkittlande fasanlöpa i ett djupt krondike. Även en av unghundarna, Almkullens Myrra, ä/f Helena Diedrichs hade en fin situation på beckasin. Beckasin räknas ju tyvärr inte som jaktbart vilt i Sverige, men den medföljande danske domaren konstaterade att om vi varit på andra sidan Öresundsbron hade situationen blivit bedömd som ett fint första pris i ukl.

På fredagskvällen anordnades ett trevligt besök på Gotland Whiskey i Roma, där 11 intresserade guidades runt av Marek Jönsson. Gotland Whiskey håller till i den forna sockerfabriken - en välkänd plats för Marek som kom till Gotland för många år sedan för att arbeta som betinspektör på just Sockerbruket. Vi är många som saknar sockerbetan som gröda på ön. Guidningen avslutades med provsmakning av 5 olika sorter. Ett flertal av destilleriets sorter finns i Systembolagets beställningssortiment.

SM:et hölls på lördagen på södra Gotland på underbara marker med gott om både fasaner och raphöns. En mark där det inte har satts ut en endaste fågel under de senaste 40 åren, i alla fall enligt den välinsatte markvärden Oddbjörn Solberg.

Det var 12 startande ekipage, som dömdes av våra danska domare Poul Vestervang Ambirk och Sören Stenhøj Jörgensen.

Det trillade bort hundar en efter en efterhand. Det blev skjutet av våra två skyttar Erik Cederlund och Ivan de Flon över 4 hundar men två av dessa gick inte vidare till matchningen efter lunch. Till matchningen blev det till slut Lill-Gemons Nemo/Michael Sjölander och Fiskonfjällets Zita/Stefan Hörnlund, där den förstnämnde drog det längsta strået och därmed blev årets Svenska Mästare för breton. Inget CACIT delades dock ut.

Foto: Anna Norén

Parallellt med SM hölls även ett kvalitetsparti på mellersta Gotland med Lasse Karlsson som markvärd, domare Anki Skrucha och skytt Jonny Lindstedt. Det var 12 deltagare i det partiet och samtliga fick tyvärr fältbetyget E.F.F. Hur är det möjligt? Jo, det är vilda fasaner och raphöns och fåglarna var inte med oss den dagen. Det var många teorier om varför markerna, som dagarna innan höll hyfsat med fågel, plötsligt var tomma.

Gäss

Den mest sannolika teorin var att fälten invaderades av gäss som tillfälligt häckar/äter upp sig inför

sin vidare färd söderöver. Allt annat var ju lika, samma rovfåglar som tryckte ut hönsfåglarna till kantzonerna, i stort sett samma väder och inget jakttryck att tala om på dessa enorma stubbåkrar/vallar/rapstubbbar och hagmarker. Vår markvärd Lasse var mycket förundrad tillika bedrövad att det inte fanns så mycket som en hönsfjäder på dessa fantastiska marker. Glädjande var dock att domare Anki Skrucha och skytten Jonny Lindstedt fick se 12 fantastiska hundar söka fint, men tyvärr utan några fågelresultat.

Lördagskvällen ägnades åt tre-rätters middag på Hotell Dalhem, där det även genomfördes prisutdelning med ett dignande prisbord, från de då hittills genomförda två provdagarna. Då det fanns mycket gott om skänkta priser genomfördes även ett lyckat lotteri.

SM-vinnare Lill-Gemons Nemo

Söndagens avslutande kvalitetsparti avhölls på södra Gotland i mycket stark vind. Det blev lite lätt panik i arrangörsstaben, då den från början tilltänkta provmarken inte höll måttet utan vi fick skaffa fram en reservmark sent på lördagen, innan SM-middagen. Reservmarken bjöd i alla fall på gott om fågel till ivriga hundar och trötta förare. Många deltagare hade redan lämnat eller var på väg att lämna ön, så det blev bara ett parti.

Båda de danska domarna var med, men bara en dömde nämligen Poul Vestervang Ambirk med Jonny Lindstedt som skytt och Oddbjörn Solberg som markvärd. Återigen gjorde Marie Nylander och Eirams Halla Tri ett imponerande intryck på de danska domarna och tog ytterligare ett 2:a pris i ukl. Övrig pristagare var Mats Sigvant med Lill-Gemons Sava som också fick ett fint 2:a pris i ukl.

Nu pustar arrangörsstaben ut, samlar ihop överblivna priser, sammanfattar sina intryck och njuter lugnet efter stormen som drog in över Gotland. Braksuccé är ett bra epitetsäger flera som var där.

Vi ses och hörs framöver!
Erik, Marie & Per-Martin

Nemo & Micke har tidigare nått flera mycket stora framgångar, bl a är han jaktchampion, han kom till final i Arctic Cup i Norge, utsedd till Årets Breton 2023 och Årets Unghund 2022.

Nemo med vinnarväst och priser

Även Zita & Stefan har nått stora framgångar, bl a är hon jaktchampion. En stor bragd som Zita & Stefan uppnått, är att de som första ekipage lyckats med att bli placerade i Breton-SM på alla tre underlagen:

Tvåa nu på Fält-SM, tvåa 2023 på Skogs-SM och de vann Fjäll-SM 2022.

Vi tackar våra Sponsorer i samband med Breton-SM för fantastiskt fina priser mm

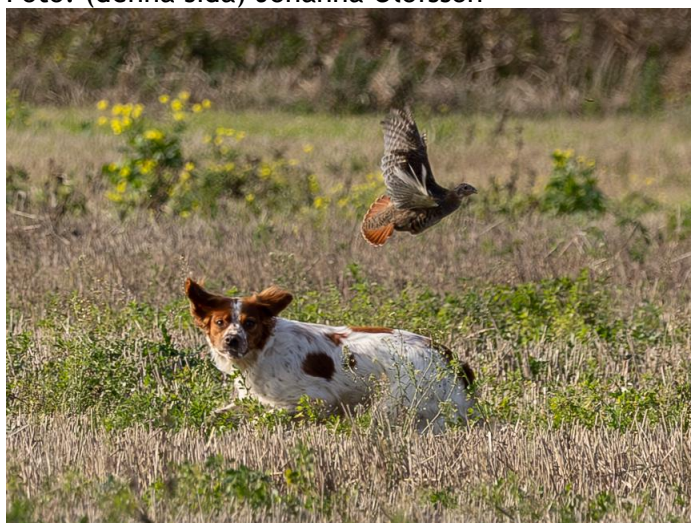
- Nobells Lammgård, Gotland - Lammskinn
- Källunge Lammgård, Gotland - Lammskinn
- Destination Gotland - en t o r resa för 2 personer
- Trixie/Happy Dog, Fodersäckar och doggiebags
- Helge Larsen - kniv till första pris
- Anki Skrucha - kniv till andra pris
- Stora Enso - fokuserar alltid på säkerheten! Så de sponsrar signalvästar till alla deltagare
- Sveland - doggiebags
- ZooMarket, Visby - 1:a hjälpenväskor hund
- Hööks, Visby- doogiebags
- Jaktia, Visby - skott till skyttarna
- MyKindOfArt - MyMuggar
- Birgitta Rådman - sylt, kex m m
- Maria Stenhammar - hundtossar
- Kennel Eirams - Gotländska ostar
- Lekia, Östersund - spel mm
- Tasseborg, Östersund - kepsar, mössor, fiskedrag mm

Övriga priser mm

- Klättermusen
- Däckshopen, Östersund
- Thorgerzon Reklam AB

Bilder från Gotland

Foto: (denna sida) Johanna Olofsson

ALMKULLENS KASSIE
PETER NILSSON

SM 2:a FISKONFJÄLLETS ZITA,
STEFAN HÖRNLUND

BRÄNNBUAS CASPER

SÖTAST I PUBLIKEN, ÄGARE THOMAS KLIT

LILL-GEMONS SAVA, MATS SIGVANT

CLOVIS, MATS BELIN

Bilder från Gotland

Foto: (denna sida) Gotlands gänget

Årets jakthundar

Årets Jakthundar 2024 har nu utsetts av Bretonstyrelsen enligt statuterna för Årets Breton. Bretonklubben gratulerar alla Årets Jakthundar för en duktig prestation.

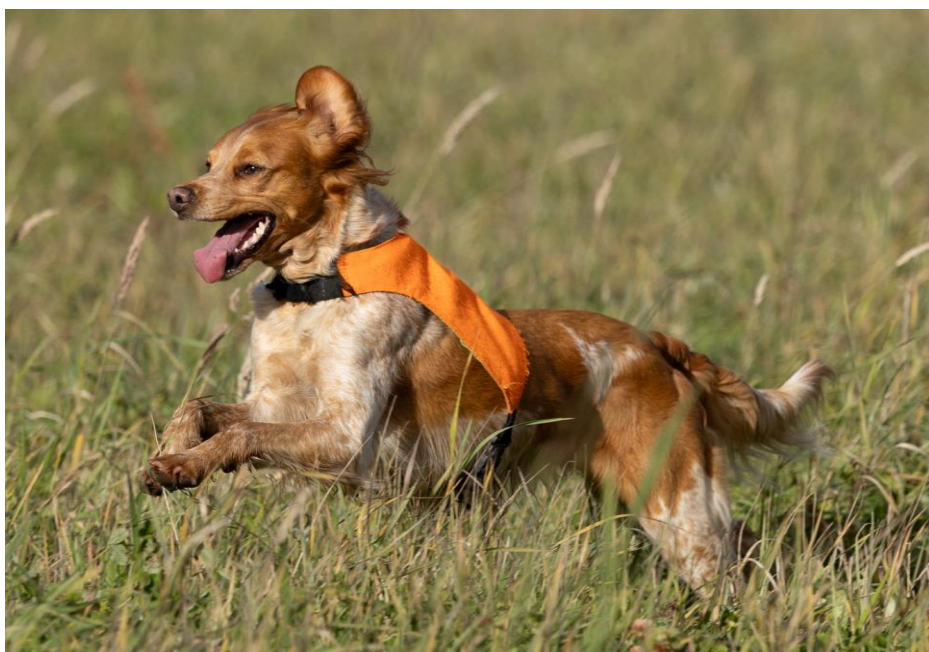
Årets Utställningshund kommer utses i januari, eftersom Hundmässan inte hade genomförts vid senaste styrelsemötet. Om du är nyfiken på hur Årets Hundar utses, kan du läsa mer på breton.se/Statuter för Årets Hund.

Årets Breton och ny jaktchampion

Fiskonfjällets TUA

Ägare: Maria Hörnlund

Foto: Johanna Olofsson

Årets unghund och årets allroundhund

Graipesvares DIVA

Ägare: Patrich Orresol

Foto: Patrich Orresol

Svensk Bretonklubb
Org nr 802414-1833
Rasklubb inom SKF

Foto: Johanna Olofsson

Kommer bli på Långtora
5 april kl. 18:00

Du som inte kan närvara på plats kommer kunna delta digitalt.
Skicka ett meddelande till ordforande@breton.se för vidare info.

Motioner till årsmötet ska vara klubben tillhanda senast kl. 24:00
den 31/12 2024 och sändas till ordforande@breton.se

Varmt välkomna
Styrelsen

Jaktprov vårvinter 2025

OBS! Preliminära uppgifter vid tidningens pressläggning

Datum	Plats	Typ	Ansvarig/Provledare
8 - 9 mars	Tossåsen	Fjäll	Kjell Lundberg, Lennart Berglund
29 - 30 mars	Gräftåvallen	Fjäll	Fanny Sandström, Lasse Rådman
5 - 6 april	Långtora	Fält	Karl Berglund, Isabelle Bergkvist
5 - 6 april	Dundret	Fjäll	Emilia Gustafsson, AnnaCarin Wikman
12 - 13 april	Lofsdalen	Fjäll	Anna Noren
25 - 27 april	Klimpfjäll	Fjäll	Maria Hörnlund

Nemo, en hund utöver det vanliga

Text: Mikael Sjölander

Hej alla breton-vänner!

Sist jag skrev en artikel till denna fina tidning (Nr 2023/1) hade Nemo, i slutet på 2022, precis blivit utsedd till årets unghud som en av två hundar från samma kull. Men Nemos och min resa tog inte slut där, utan det har sedan dess hunnit hända massor av roliga saker som jag är enormt stolt över. Från domarutbildning, jaktprovschampionat, Årets breton och SM-guld. Jag tänker att vi tar det från början.

Sin vana trogen började Nemo sin tävlingskarriär i ÖKL lite trevande med lite nollor, tredjepris och andrapris under våren och början på höstproven 2023. Vi hade lite otur med fåglarna viss dagar. Vid andra tillfällen var vi helt enkelt inte tillräckligt bra. Trots lite motgångar har jag ändå alltid sett och förstått att Nemo har en väldigt bra högsta nivå, sökmässigt. Dessutom har fågelarbetena genomgående varit mycket bra. Nu gällde det bara att få upp lägstanivån. Nemo var trots allt väldigt ung fortfarande, men ändå samarbetsvillig och otroligt givande att träna med.

Det var i Klimpfjäll september 2023 som vi verkligen fick utdelning för allt hårt arbete. Första dagen lyckades vi ta ett förstapris i ÖKL, vilket är väldigt kul. Efter lite övertalning bestämde jag mig för att starta Nemo i EKL dagen därpå. Det var ett val som jag inte behövde ångra, för Nemo visade verkligen sin potential den dagen och lyckades få sitt första förstapris i EKL! Efter det kändes den tio timmar långa bilresan hem inte lika tung längre.

Senare samma höst deltog vi i två fältprov på Långtora och turen höll i sig. Det blev två förstapris till i EKL. Det jag är glad över då, är att Nemo presterar på både fjäll och fält, vilket inte alltid är lätt. Med tre starter och tre förstapriser i EKL kan man inte annat än vara nöjd! Tack vare detta fick Nemo sitt jaktprovschampionat endast två och ett halvt år gammal. Med de resultaten i ryggen blev Nemo även utsedd till Årets breton 2023.

Parallellt med allt jobb jag lade ner med Nemo hade jag påbörjat min domarutbildning. Att bli domare är något jag har funderat på under många år och nu äntligen tagit tag i. Jag ser det lite som min chans att ge tillbaka till Bretonklubben som har erbjudit mig så mycket glädje under alla år. Nu, som färdig domare, har jag chansen att få se och döma många bra och duktiga hundar vilket är en stor ära. Jag hoppas att jag i rollen som domare kan fortsätta vara med och uppmuntra det goda och välkomnande klimat som finns i Bretonklubben och övriga SKF-raser.

Under 2024 har fokus legat mer på domarjobbet än träning av Nemo, vilket resultaten har speglat. Därför var jag lite osäker på hur det skulle gå när

det var dags för SM-2024. Höstjakten gick alldeles förträffligt, ett otroligt rip-år i norra Sverige precis som förra året.

När fjälljakten var över var det tänkt att jag skulle hårdträna Nemo på fält, men då kom ett parnings-erbjudande upp. Nemo skickades därför i stället till Dalarna för parning och kom hem precis dagarna innan SM, så jag hann bara träna en dag på fält innan resan till Gotland. Väl där hade vi, som tur var, en träningsdag och en provdag att värma upp på. SM-dagen började i högsta fart för Nemo. Han gick i största laget, men lyckades håll ihop det. När man tävlar i segrarklass gäller det att ha både tur och skicklighet på sin sida. Nemo var rankad lite över mitten till en början, men jobbade sig uppåt under dagen. Just den här dagen hade Nemo lite tur med fåglarna vilket gjorde att vi hamnade högt rankingmässigt och fick till slut gå ett finalsläpp mot förra årets SM 2:a. Väl där kändes det väldigt bra, men vi fick inte reda på några resultat förrän jägarmiddagen på kvällen. När det stod klart att jag och Nemo hade vunnit SM så blev jag överöst av massor med fina priser såsom en vackert graverad kniv, ett väldigt fint fårskinn, hundfoder och massa annat. Vilken härlig dag, och jag vill rikta ett stort tack till alla som varit med och arrangerat och bidragit till ett förstklassigt SM med vilda fåglar i markerna! Gotland är fantastiskt, så åk dit om ni får chansen. Avslutningsvis vill jag bara nämna hur glad jag är att ha fått dela den här resan med en så härligt och talangfull hund som Nemo!

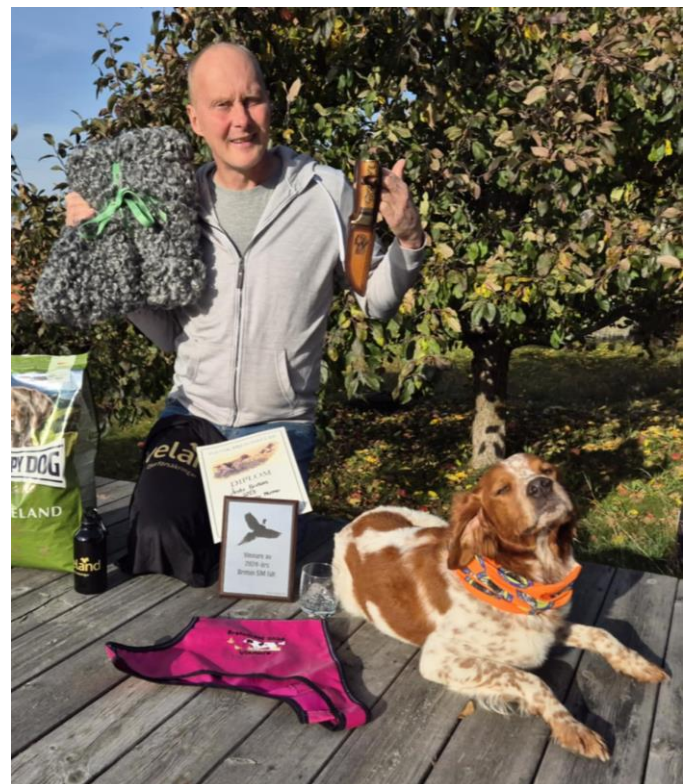

Foto: Mia Wahlström

Norskt derby - jaktprov för unghundar på höstfjäll

Text och foto: Patrich Orresol

En upplevelse och utmaning i vacker natur där våra bretoner får mäta sig mot alla andra stående fågelhundsraser.

På en lite kylig vindstilla fredagsmorgon samlades vi i Hjerkind, Inland fylke, ligger i höjd med Sveg /Lofsdalen. Först är det norska nationalsången som följs av upprop för att sedan bege sig upp på fjället. Vandrigen upp var brant och gick i bra norskt tempo. I partiet var det mest settrar, två bretoner och en vorsteh och förutsättningarna var enkla, tio bästa hundarna av tjugo skulle gå vidare till semifinal, bedömningen är hård, hundarna skall i alla avseenden hålla förstaprisnivå.

Några av unghundarna i första paren lekte eller följde varandra och blev snabbt avslutade, andra hade inte fart eller saknade vidd.

Riporna var lätta på vingarna så några hundar belastades med minus för "chance" då de stötte fågel. I par fem startade min Graipesvares Diva mot en engelsk setter som tog föring då min hund var lite tveksam till underlaget. Derbyt har lite speciell mark då det är mycket hårt betad dvärgbjörk som gjorde att Divas aktion från början liknade den när hundarna springer på en decimeter lössnö med en isskorpa på toppen, det blir lite hoppande stil, korta höga språng. Inte heller för oss förare är det helt lätt att forcera riset utan man fick gå med höga knälyft. Diva bättrade sig under släppet och domarnas bedömning var att hon blev slagen av partnern men höll klassen och fick fortsätta.

Efter första omgången var hon rangerad 6-7 och hade alltså fortfarande chansen att gå vidare, ingen hund hade lyckats få till någon fågelsituation.

I andra rundan gick Diva mot en annan engelsk setter. Hon startade klart bättre och med bättre fart. Fågel hade landat i området men ingen av hundarna lyckades varken stå eller få någon på vingarna. Vid slutet av släppet stannar Diva framför mig och tittar ner i en dal ner till höger. 3-400 meter framför oss går tre får och betar, Diva blir tveksam och domaren frågar om hon står, men jag sa att hon ser bara fåren. Med en hel del övertalning lyckas jag mana på henne upp åt vänster i stället och hon börjar på nytt att söka ut, jag följer henne upp mot krönet och där stannar hon igen. Ett gäng får där också...ridå! Hon slutar helt att jaga och avslutas. Som domaren sa "Man må ha litt flaks", han tyckte hon gått upp sig från första släpp. Fåraversionen hade bitit lite för bra, då hon bara sökte stöd av husse när det fanns läskiga får i marken. Möjligheten fanns att gå vanligt AK-prov på lördagen men risken fanns för fler får så vi tog en fridag i stället och skulle titta på utsikten från Snøhetta som ligger i området men det var så dimmigt att man inte såg någonting alls.

En lärdom för framtiden är att avdramatisera fåren, skulle ha promenerat och lydnads-/apporttränat vid något fårhägn tills hon inte brytt sig längre. (Den andra bretonen i vårt parti gick hela vägen och tog sig till final.)

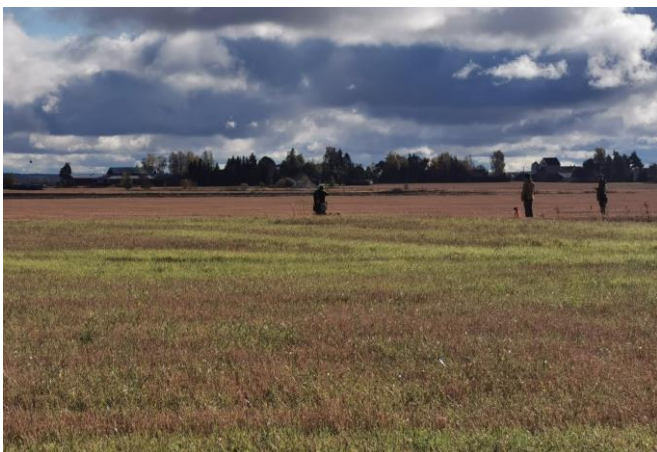
Junkari

Text och foto: Patrich Orresol

Junkkari unghundsprov i Lapua, Finland med 303 anmälda kontinentala fågelhundar är ett tredagarsprov med vattenapport, fältprov och utställning. Sedan går de med förstapris vidare till semifinaler och final.

Fredag började med vattenapport i en damm i anslutning till Simsiönkullas skidanläggning. När det var Divas tur fick jag sätta henne vid mig och en domare kastade ut en sjöfågel som hon inte luktat på innan ca 10 meter ut i vattnet och jag skickade henne på apport. Diva som brukar ha lätt att gå ut i vattnet var väldigt tveksam och det krävdes mycket övertalning innan hon till slut simmade ut till sjöfågeln. Väl framme simmade hon ett varv runt fågeln och efter ytterligare ett apportkommando tog hon tag på en fot med yttersta framtänderna, det var inget hon vill ta i sin mun. Hon drog fågeln mot land och på stranden släppte hon den och jag kunde inte få henne att ta upp den igen vilket resulterade i tappade poäng. Vattnet var lite grumligt och jag såg många andra hundar som inte ens ville gå ut i vattnet.

På lördagen hade halva gänget utställning och vi andra hade jaktprov på fält. 24 partier samlades på parkeringen innan avfärd till provmarkerna. Hundarna släpptes en åt gången gärna i motvind. Första hunden i vår grupp, en vorsteh, gick efter hare med skall över hela fältet men fick fortsätta. Andra hunden en breton missade en flock med raphöhns som vi i partiet stötte upp mitt ute på en stubbåker. Det var utmärkt för Diva som då upptäckte att det kunde finnas fågel på gräsmattorna. Diva gick ut som fjärde hund och sökte riktigt bra, lite ojämnt och ostrukturerat i den växlande vinden, hittade inga fåglar men vi vet att de fanns då det landat två fasaner i området tidigare.

Efter första rundan förväntade jag mig lunch eller åtminstone en "näbbsmäll" men det blev i stället apportering för alla hundar. En man gömde sig i ett buskage 20-30 meter från den hund som skulle apportera och kastade på domarens signal en fasan

och skytten sköt när fågeln var på sin högsta höjd. Övriga stod med hundarna utom synhåll en bra bit ifrån. Man skulle ha hunden sittande en meter ifrån sig och när man kände sig redo meddelade man domaren, hunden skulle sitta kvar tills man fick okej från domaren att skicka på apport som då ska avlämnas sittande och även då först efter att ha fått okej från domaren. Jag var lite snabb på att säga okej så Diva studsade en meter vid skottet men satt, hon hämtade fasanen villigt på kommando men släppte fem meter innan hon var tillbaka, på nytt apportkommando tog hon upp den och avlämnade korrekt. Fasanen måste ha smakat riktigt dåligt för direkt efter tog hon en stor tugga gräs så det stack ut strån under läpparna runt hela munnen.

När alla utfört apportmomentet med varierande resultat vart det en snabb lunch på stående fot. Det blev ett kort andra släpp helt utan vind där Diva springer över ett dike där två raphöhns just landat i släppet före och som flyger när Diva passerar, ett minus i protokollet men hon får fortsätta. Tredje släpp går fortsatt stort och kanske lite väl fort, Diva springer upp en raphöna men stannar direkt. I slutet av släppet tar hon ner farten och fattar stramt stånd, på avance reser hon villigt och precist, en singel raphöna, och är komplett lugn i flog och skott.

Efter tredje omgången säger domaren att han har ett dilemma, jag måste presentera ett till komplett

fågelarbete och jag får tio minuter på mig, ingen press! Diva följer en väg mot en skog/tätning och mitt för skogen fryser hon i ett stånd, pulsen är hög då husse är lite extra nervös, får okej att resa och ger ett "apport"! Diva står kvar utan att röra sig, hörde själv mitt misstag och sa rappt "Avance" och Diva gick snabbt ner i ett dike vid träden men tvekade lite för det var ett brett vattenfyllt dike, sa avance igen och hon tog språnget över diket och försvann bakom träden, hör fasaner lyfta och skytten salutera, ser då Diva ta några steg efter fåglarna, säger stanna och hon sätter sig direkt.

Efter provet samlas vi alla vid tävlingscentralen och först nu får vi dagens kritik som lämnas väldigt utförligt även på engelska, både positiv och negativ men hela tiden med ett glatt sinne, även en "nolla" får applåder. Sist var det då vår tur att få domen. Poängen från dagens jaktprov och gårdagens vattenapport räckte till ett förstapris och biljett till måndagens semifinaler. Jag är överlycklig och måste bara boka om båten, fixa boende och meddela chefen att jag blir lite sen till veckan.

Söndagen var det utställning, då hundarna mättes på både höjden och längden, Diva fick väldigt bra kritik på finska och till slut ett Very Good. Semifinalen var som tidigare singelsläpp femton minuter och de sammanlagt bästa hundarna gick sedan till final, så det kunde bli flera hundar från samma parti och inga från andra. Hunden före oss hade haft en ensam raphöna som den inte respekterade så vi startade ifrån där fågeln lättat. Diva öppnade utmärkt och slog snyggt mot vinden och fattade stånd tjugo meter från där förra hunden stötte fågel. Jag som trodde att raphönan

inte varit ensam var lite het och anmälde stånd direkt men Diva löste själv efter 15-20 sekunder och tryckte upp två småfåglar, sedan fortsatte hon jobba stort och snabbt men när jag trodde tiden snart var slut stötte hon en raphöna som hon stannade för men det räcker inte för att gå vidare. Vi avslutades men är jättenöjd ändå, det var en upplevelse att få se våra bretoner i konkurrens med andra raser.

Tips inför Junkkari, träna apport med sittande avlämning, träna även vattenapport med sjöfågel, tror även man kan få tillgodoräkna sig apportprov från Sverige, ta med egen apportfågel både fasan och sjöfågel men domaren måste godkänna fågeln. Om någon är intresserad att starta tycker jag absolut att man ska ta chansen, våra hundar kan garanterat mäta sig i konkurrensen.

Finska är en sak till man bör träna på, jag lärde mig en mening "En ymmärrä suomea, puhun vain ruotsia ja englantia" alltså "jag förstår inte finska, jag talar bara svenska och engelska" och den användes flitigt.

Viltspår - bra eller dåligt

Text: Thomas Drevhammar

När säsongen för fågel var slut 2023 var vår hund, Yrsa (Freja) snart ett år. Det är vår första hund och på en träff med Bretonklubben i Jämtland prövade vi viltspår. Det var roligt för oss och hunden var väldigt nyfiken. Innan dess hade vi mest släpat eller gömt vingar. Här var det blodspår och släpade klövar.

Under sommaren fortsatte vi med att lägga spår, egentligen mest för att hunden tyckte det var roligt och det är lite svårt att hitta på aktiviteter i naturen när det är koppeltvång. I slutet av sommaren klarade vi ett anlagsprov. Sommaren 2024 fortsatte vi att lägga spår. Blod och klövar är allt som behövs. Jämfört med att hitta fågel att träna på är det en väldigt tillgänglig aktivitet. Det är också enkelt att göra spåren svårare med längre liggstider, uppehåll och återgångar. Hon går spåren med lite olika stil, ofta huvudet högt och ibland längs marken. Hon genar en hel del i vinklar och ringar när hon blir osäker. I sommar startade hon tre prov och fick tre förstapriser.

Vi slutade med spårproven i juli och har sen mest jagat fågel. Vi spårade en skjuten älgkalv i september. Det var roligt att se att det fungerade även om vi visste att kalven låg 70 meter in i skogen. Hon bryr sig inte om färskas spår och det går inte att följa spår utan blod, hon låtsas spåra lite men börjar sen jaga fågel direkt om man släpper henne.

Jag har efter hand förstått att många inte tycker att man ska ägna tid åt viltspår. För oss var det en rolig sysselsättning under sommaren. I höst har jag

frågat vad erfarna domare och deltagare på jaktprov tycker. De flesta är skeptiska och skulle undvika spår med unghund. Det vanligaste skälet är att de kan börja intressera sig för marken istället för att gå högt med huvudet. När jag tänker tillbaka på hösten så har hon varit bra på löpor både i skog och på fjället. När jag frågat de som har eller har haft vorsteh, så har alla varit positiva till viltspårträning. Vi hoppas att det inte påverkat henne negativt. De få jaktprov vi gått i höst har vi fått varierande omdömen på. Hon håller sällan utmärkt fart men då har det inte varit fjällprov, där hon tidigare fått bäst omdömen.

Vi har nu tagit en ordentlig paus i att lägga spår. Jag är fortfarande osäker på om det kan vara till nackdel för fågeljakten. Under vintern blir det bara fågel och i maj får vi se om vi fortsätter eller slutar med viltspår. Det är fortfarande något som hon tycker är roligt men det har kanske ett begränsat värde förutom glädjen.

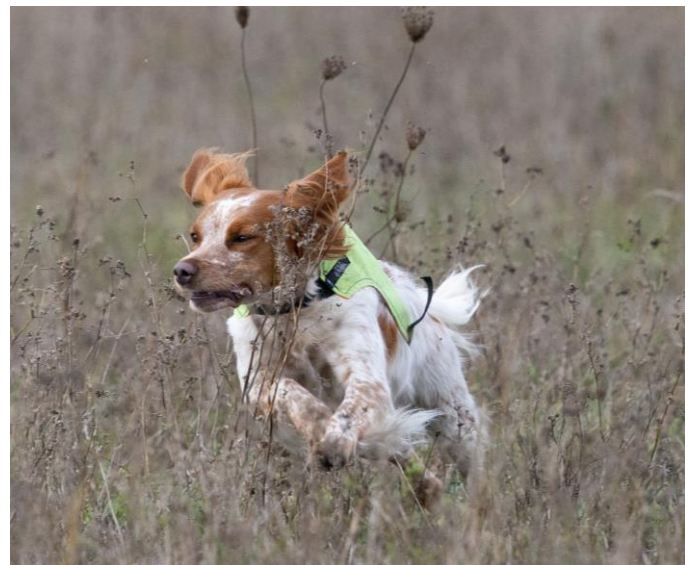

Foto: Johanna Olofsson

Yrsa har under sommaren blivit viltspår-champion.

Bretonklubben vill naturligtvis säga stort grattis.

Mor & Dotter med Mor & Dotter på jaktprov i Alingsås

Text och foto: Anna Norén

Under många år har Bretonklubben haft ett höstprov i Falköping-Alingsås-trakten på Birger Knutssons trevliga marker. Denna höst arrangerades jaktprovet vid Fly i Vårgårda 5-6 okt, ett parti per dag.

Som vanligt hade provledare Mirjam Landholm med hjälp av Eva Olausson, Peter Nilsson och Johanna Olofsson ordnat ett mycket välarrangerat och trevligt prov. Vi fick goda lunchbaguetter serverade och dessutom var det lite lotterier med godbitar till lunch mm. Mirjam och Eva kan verkligen konsten att se till att alla startande har det bra på ett jaktprov!

Båda dagarna hade vi dessutom strålande höstväder som var lagom varmt med lagom vind. Så även det lyckades Mirjam & Eva fixa bra! Fasantillgången hade Birger ordnat mycket bra åt oss också. Särskilt mycket fasaner var det nere i "bräsket" *) i ravinerna mot ån. Några hundförare tyckte nog att de fick lite väl mycket av de goda, med alla fasaner nere i "bräsket".

Domarna Peter Nilsson och Stefan Hörnlund lotsade oss genom de två dagarna på ett mycket trevligt och bra sätt. Peter var mycket noga med att vi skulle gå på marken på rätt sätt, för att optimera möjligheterna för hundarna att hitta fågel. Tack vare god fasantillgång och duktiga hundar blev det många priser dessa två dagar, totalt gick 8 hundar till pris.

Särskilt kan vi notera att Graipesvares Diva (ä/f Patrigh Orresol) som egentligen bara var en unghund men startade som öppenklasshund, fick sitt 1:a pris i ÖKL. Hon var t o m den enda hunden som fick 1:a pris på hela helgen. Imponerande!

Spaken Shaz (ä/f Lennart Berglund) gick till pris båda dagarna, vilket också är en bra prestation.

För mig var detta prov alldeles särskilt speciellt, med en extra krydda. Sommaren -23 tog vi en valp kull av vår Kira. Vår vuxna dotter Ylva behöll en av valparna, lilla Vera. Nu på Alingsåsprovet startade jag vår Kira och vår dotter Ylva startade hennes Vera. Så Mor & Dotter startade med Mor & Dotter på detta jaktprov! En ny dimension och en jätterolig känsla! Jag var faktiskt mer nervös när Ylva & Vera gick, än när Kira var ute i släpp. Det var väldigt svårt att hålla sig i skinnet, och inte ge Ylva alldeles för många goda råd mellan hennes släpp och att inte vissla på Vera när hon var ute på släpp. Men både Ylva och Vera skötte sig riktigt bra! De lyckades inte få till ett pris, denna första gång som de startade jaktprov tillsammans. Men jag var väldigt stolt ändå, för båda två!

Slutligen ett stort tack till Mirjam, Eva, Peter & Johanna som arrangerat ett så trevligt jaktprov och ett stort tack till Birger Knutsson för att vi än en gång fått vara på de trevliga markerna!

Foto: Johanna Olofsson

*) Bräske - översättning för oss som kommer norrifrån - Bräske säger de i södra Sverige när det är mycket tätå låga vegetationspartier med mycket örter, nässlor, gräs o dyl. Bräsket är knappt genomträngligt.

Aktiviteter med Breton

Text och foto: Marina Andersson

Jag, Marina och min man Lennart hämtade vår Breton, Gestvalens Alice, hos Barbro och Mats Ågren i Mattmar den 15 oktober 2022.

En alldeles underbar liten tik som är full av energi och bus.

En kollega inspirerade mig till fågelhundar i och med att hon har en korthårig vorsteh och en weimaran. Jag ville dock ha en mindre hund och efter mycket googlande föll valet på Breton, vilket jag inte har ångrat en sekund.

Alice är ju en aktiv tjej och förutom dagliga promenader eller släpp i skogen så går vi även på NoseWork, det är träning en kväll i veckan. Vi har gjort ett godkänt doftprov vilket man behöver göra för att få vara med och tävla. Vi har varit med på två tävlingar hittills. Det är fyra moment som ska klaras av, det är då gömmor med doft som hunden ska hitta. Markerar hunden för långt från doften eller helt fel så blir det 0 poäng vid det momentet, det är 25p x 4, så totalt 100p. Man kan även få felpoäng, om hunden kissar, biter på saker osv. En jättekul träning där hundarna får använda nosen och jag som förare måste följa och läsa av hunden hela tiden för att se om det är doften eller något annat som är i nosen.

I våras började vi en viltspårkurs som anordnades hos Västra Medelpads Brukshundsklubb. Vi blev en blandad grupp med flera olika raser, både bruks- och jakthundar. Kursen varvades med teori och praktiska övningar. Vid första övningarna var det korta raka spår med mycket blod och stor belöning när klöven blev hittad. Alice var lite reserverad till klöven och hon markerade det endast med ett litet ögonkast och ville inte ha det i munnen. Det har vi lyckats leka och träna upp så nu går hon fram till klöven och stannar där, hon kan bära den en bit men sen får man ta klöven. Alla som gick kursen ville göra ett anlagsprov och som tur var fick vi till det med domare och tillgängliga marker för att lägga spår. Jag och Alice fick godkänt på anlagsprovet och därefter har vi gått vidare och gjort ett ordinarie och flera rörliga viltspårprov. I september lyckades vi med att få vår tredje förstapris och Alice blev då viltspårchampion.

Alice är väldigt lyhörd för vad jag gör och det märks tydligt i både NoseWork och viltspår. I Nosework reagerar hon på om jag står stilla för länge, då kan hon få för sig att doften finns där jag står. I skogen när vi går viltspår måste jag vara noga med att inte gå i någon annan riktning än den hon har, hon har koll på mig och tror hon jag ska åt

något annat håll så kan hon släppa spåret. Vi får fortsätta öva på det även om hon nu är champion så behöver det tränas.

Helena Lyckoskog har gett ut en bok "Viltspår & Eftersök" den är jättebra som stöd när man övar viltspår. Hon beskriver även hur det finns olika typer av hundar, med eller utan astronauthjälm, Alice är utan hjälm och är väldigt lyhörd.

Att en fågelhund är lyhörd är ju bra när de släpps i skogen, på fjället eller fältet. De ska se om du byter riktning och följa efter. Det tränar jag och Alice genom att ha långlina och gå på gärdet (lägda) när jag byter riktning så ska hon följa mig. Här har jag fått goda råd av Amir Saidizand, på Långtora. Han är otrolig med hundarna. Har besökt Långtora för egen träning och även med träningshjälp av Amir, men är lite långt att åka. Tänk om det funnits någon i närheten som haft liknande upplägg med träning och fåglar!

Våren 2023 började jag och Alice en kurs hos ForsWards i Hallen "Från oslipad till jaktbar" en jättebra kurs med många goda råd och övningar, här var det avslut med släpp på fjället.

Hösten 2023 var vi med som åskådare vid skogsprovet i Sidsjö, också väldigt lärorikt att vara med och se hur det går till vid prov.

Alice och jag var med på ett fältprov vid Långtora i mars i år och det var väldigt lärorikt. Första provdagen var det regn och Alice tyckte det var väldigt obehagligt att springa på en stubbåker i regn, hon fick två släpp. Vi funderade då om vi skulle avbryta och inte starta nästa dag, men blev övertalade att stanna. Vaknade upp till en kyligare dag och nu hade det snöat under natten, Alice som tycker bättre om snö var piggare och nu gick det bättre, fyra släpp och några fasaner som hon och partnern fick stånd på. Sista släppet blev hon lite olydig och kom inte när jag kallade in henne, hon hade många fasaner runt sig då och tyckte de var roligare.

Kan jämföra Alice med vår andra hund, en Basset PBGV. Han kan också vara busig men inte i jämförelse med Alice! När de är i hundgårdarna så kan Alice leka med bollar, göra rusningar så man blir helt snurrig, då ligger Winston och tittar på henne och undrar säkert hur hon orkar!

Hon har så mycket spring i benen och har koll på allt som händer utanför fönstren. Det vi ser framemot är att vi ska lyckas fälla en fågel för henne.

Bretonklubben vill självklart gratulera till viltspårchampionatet.

En jakttur med kontraster

Text och foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Vi skriver den 10/11-24 och jag sitter i köket hemma i villa i Boden. Det är en sen kväll men i lyktan från altanens sken ser jag ut över en helt grön gräsmatta. Skillnaden mot i fjol är total. Då var marken täckt med minst 40 centimeter snö vid samma tidpunkt, nu barmark, märkligt.

I mina tankar finns sonen Anders och hans son Simon. De är uppe på vårt gemensamma jaktområde mellan Purnu och Sarvisvaara. De befinner sig i vår jaktkoja uppe på berget Rovavaara. De har med sig Norrbottenspetsen Acke, som bor hos hustru Eva och mig, för att jaga innan snödjupet blir allt för tufft. Än så länge barmark även ca 5 mil söder om Gällivare rapporterar de.

Sakta glider mina tankar över till min senaste jakttripp uppe på Rovavaara. Tanken var att jag skulle jaga tre dagar. Det sprack på grund av ett påtvingat besök med bilen på bilverkstaden.

Nåja, två dagars jakt är ju ändå ok. Jag skulle ju egentligen bara vinterställa kojans innan snödjupet blev allt för stort.

Jag körde de 16 milen upp till jaktområdet med mina jaktkompisar, Norrbottenspetsen Acke och Bretonhunden Speedo. Färden startade på tisdag eftermiddag efter besöket på bilverkstaden. Ingen jakt den dagen, det visste vi redan på förhand. Mys i kojans var målet och naturligtvis full jakt dagen efter.

Scenariot av mys uppfylldes med råge. Efter installationen i kojans fick hundarna sin middag och även jag fick avnjuta en älgkalvlevergryta som följt med på färden från Boden. Det är svårt att beskriva hur mysfaktorn kan bli så total i en liten jaktkoja mitt ute i ingenstans. Två fullblods-jakthundar vilar på sina bäddar inför kommande äventyr. Själv sitter jag i stearinljusets sken och bara njuter av att inte tänka på någonting annat än morgondagens jakt.

Norrbottenspetsen Acke skulle få starta dagen efter ankomst till Rovavaara. Vid tvåtiden på natten vaknade jag av att det blåste våldsamt runt kojans. Morgonen blev inte bättre. Ändå gick jag ut med Acke på morgonen. Våldsamma vindar mötte oss. I vindbyarna stod granarna som pilbågar. Dessutom knakade det betänkligt i träden när de värsta vindstötarna tog vid. Trots allt hittade Acke en del fågel, mest tjäder under förmiddagen. Som förmodat satt de inte för hunden mer än ett par tre skall, sedan flög de bara vidare. Jag kunde på av-

stånd se att Acke hade fågel som trädde men där efter snabbt släppte och flög vidare. Inte en enda gång kunde jag höra vingslagen i den starka vinden. Inte ett enda skott föll den förmiddagen.

Eftermiddagen blev Speedos. Samma eländiga resultat även för honom. I stormen försökte han trycka fast både tjäder och ripa. Trots att jag på håll kunde se att Speedo stod stenhårt, såg jag också fågel i luften framför honom helt omotiverat.

Det blev en tidig kväll, eller rättare sagt eftermiddag i kojans. Hoppet fanns ju där om ett bättre väder i morgon.

Trösten under kvällen blev en stekhet bastu i stearinljusets sken med en välbehövlig avrivare i iskallt kallkällvatten. En middag bestående av palt och stekt fläsk avslutade dagen innan sängvärmen fick ta över en ganska trött jägarkropp.

Dagen efter vaknade vi till en vindstilla dag med klarblå himmel. Glad i hågen släppte jag ut Ace och Speedo ur kojan för att de skulle få morgonpinka innan nya jaktäventyr stod på menyn. Själv stod jag i bara kalsingarna utanför kojan och gjorde mina morgonbehov. Plötsligt hör jag ståndskall från Ace. Han skäller nere vid dasset inte mer än ett femtiotal meter från där jag står. Jag hämtar omedelbart fågelstudsaren inne ifrån kojan. I bara kalsingar och stövlar smyger jag på det jag förmodade var ett ståndskall på fågel. Mycket riktigt, efter en ansmygning på kanske femtio meter ser jag tre orrtuppar i tallarna nedanför dasset ungefär 100 meter från mig. Ace skällde på den närmaste tuppen. Jag hade fint stöd mot en tall, skottet gick och den största orrtupp jag någonsin har fäll fick följa med mig hem. Den var dessutom skjuten utanför dasset av en naken skytt i bara kalsingar men med stövlar på fötterna, något att berätta för sina jaktkompisar om.

Dagen fortsatte med jakt över min bretonhund Speedo. Förutsättningarna var fullständigt annorlunda jämfört med dagen innan. Helt perfekta förhållanden för jakt över en Breton.

Speedo och jag gick och sökte efter fågel i myrkanten på södra sidan av berget Rovavaara. Efter ungefär en halv timmes vandring kryper Speedo i ett stramt stånd. Full av förväntningar smyger jag försiktigt upp mot min jaktkompis. Min blick söker av terrängen framför Speedo men jag kan inte upptäcka någon fågel.

Gå på ger jag som kommando till hunden, han rusar fram ungefär femton meter och upp ur den risiga terrängen framför oss lättar en orrkull på åtta, tio fåglar. Till min förvåning flyger de flesta fåglarna ur kullen inte mer än kanske sjuttiofem meter, därefter trär de. Speedo satt helt tryggt kvar på platsen, jag gav honom kommandot sök ut och det bar av i en farlig fart förbi de flesta orrarna som satt i träden, sakta följde jag i Speedos spår och det visade sig att en del av de unga orrarna var helt koncentrerad på hunden.

Med lätthet kom jag inom skotthåll på en ung orrtupp som fick följa med sin betydligt större släkting hem för att bli en festmåltid i framtiden.

Denna lilla jakttripp blev verkligen en tripp med stora kontraster.

Skitjakt på Er go vänner

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

TILDE DU CLAN DES PERDRIX

Text och foto: Birgitta Rådman

Fick en gång frågan om jag gillar utmaningar efter att ha berättat vår familjs hundhistoria, på en hundkurs, med 3 omplaceringshundar innan vi köpte vår första valp. Och, ja jag gör kanske det, i vissa situationer i alla fall, för det har blivit en fjärde omplaceringshund, lilla Tilde.

Tilde har haft en lite udda väg för att komma till Jämtland. Hon är född i Frankrike och flyttade som valp till Danmark för att bli avelstik på Strandbys kennel. Tyvärr visade röntgen på C-höfter och dessutom är hon liten så Strandby's valde att omplacera henne, drygt 2 år gammal.

Tur för oss, för det är en liten goding, så social.

I samband med att vi hämtade henne på Jylland passade vi på att semestra. Det blev ett antal mil i bil från Jämtland till Göteborg, färja till Jylland och så ett stenkast till campingen vi bokat campingstuga på för dagarna i Danmark.

Blir ju lite exotiskt för norrlänningar att bland annat komma till "Palmestranden", en strand nära Fredrikshavn med riviera-sand och palmer, och så Skagen förstås med sand i parti och minut. Fantastiska cykelvägar i området är det också så det var lätt att ge Millan motion. Lite dansk mat hann vi också med men fokus låg ju på att hämta Tilde.

2:a augusti var det så dags att ta bilen till Strandby's för att hämta Tilde. Vi möttes av en energisk, glad hund på 2 ben och härligt goa Anni och Jens Hansen.

Sedan blev det ju nästan samma rutt tillbaka. Visst tyckte Tilde att färjan hem var lite läskig men hon skötte sig jättebra. Sov en snutt i mattes knä och så en lur intill "stora syster".

På färjan fanns en avdelning för resande med djur så Tilde och Millan var inte de enda med päls. Färjebolaget hade dessutom tänkt lite extra på våra fyrbenta vänner och utrustat färjan med hundtoa på däck, till vår stora förvåning.

Väl hemkommen, var det mycket nytt för Tilde som var van de danska fälten.

Kan man gå i skogen? Finns det fågel i fjällen också? Kan kommando låta annorlunda men ändå betyda samma sak? "Danska" och "svenska" låter ju inte lika och särskilt inte om jag ska försöka prata danska så lite "svensk-träning" fick det bli. Numera är det bara pip-signalerna som är lika.

Tildes första bekanskap med ripa var under premiären då vi var ett gäng som jagade i jämtlands-fjällen. Förmiddagen första dagen ägnade Tilde åt att äta bär och renskit men så fick en av de andra hundarna korn på en skock med ripor varav en hamnade i säcken. Tilde fick då chansen att nosa på både fågel och platsen de suttit på. Genast blev det mycket intressantare och en stund senare hittade hon "egna" ripor att trycka upp. Efter fika var det på't igen. När det blev hennes tur att leta fågel springer hon glatt iväg och snart ställer hon sig mot ett buskage, reser fågeln, skytten skjuter men tror han missar, men tji fick vi. Strax kommer Tilde med den fällda fågeln till mig. Då insåg jag att polletten trillat ner.

Men, visst vi har många utmaningar kvar och mycket att träna på innan vi är färdiga, fast det blir man väl förresten aldrig. Träning är ju färskvara, går inte ens att ha i frysen.

En gosig och tillgiven liten hund är hon vårän Tilde och verkar trivas gott i nya flocken och miljön.

Närmast framåt är det att fortsätta träna på att bli ett bra team och att träna på snö, skidor och annat som har med den norrländska vintern att göra. Vad som sedan finns i spåkulan är det bara framtiden som vet.

Vi kanske ses någonstans när vi dyker upp som "gummorna ur lådan", för vi tycks ju gilla utmaningar enligt vissa.

// Birgitta och Tilde

Carpaccio på ripbröst

Till nyårssupén kan en förrätt på ripa passa (bland annat som en påminnelse om att vårvintern närmar sig).

Martin Stenhammar har tipsat mig om följande recept.

Martin använder ICA´s recept på carpaccio med oxfilé som grund och byter sedan ut till ripbröst.

Carpaccio - är en förrätt som har sitt ursprung i Italien där den oftast serveras med tunt skivad oxfilé.

Carpaccio på oxfilé/ripbröst är en lyxig och festlig förrätt. Riktigt gott blir det när de tunna skivorna av oxfilén/ripbröset serveras med god olivolja, rostade pinjenötter och hyvlad parmesan. På toppen av carpaccion passar rucola och naturligtvis några drag med svartpepparkvarnen.

Ingredienser

4 portioner
1/2 dl naturella pinjenötter (1/2 dl motsvarar ca 30 g)
1 citron
300 g oxfilé/ripbröst
flingsalt
nymald svartpeppar
1/2 dl olivolja
65 g rucola
2 dl hyvlad parmesan

Bild från ICA

Gör så här

Rosta nöterna i en torr stekpanna.

Skär citronen i stora klyftor.

Skär köttet i skivor. Lägg lämpligt antal skivor kött på ena halvan av ett bakplåtspapper och vik över den andra halvan. Banka ut köttet till ca 2 mm med hjälp av ett platteringsjärn eller en liten kastrull. Lägg över det bankade köttet på en tallrik. Upprepa med resten av köttet.

Krydda carpaccion med salt och peppar och ringla över olivoljan. Toppa med rucola, nötter och parmesanost och servera med citronklyftor att pressa över.

Bidrag till BretonBladet och klubbens hemsida/fb-sida.

Kommande stoppdatum för att få med ett bidrag i Bladet 2025 är:

10 mars, 4 juni, 7 september, 3 december

Skicka in ditt bidrag till bretonbladet@breton.se eller webmaster@breton.se

Texten skickas helst i word och bilderna separat. Kom ihåg att skriva vilka som är på bilden och vem som tagit fotot.

Inga bidrag är för små eller för stora för publicering så fatta pennan/datorn och skicka oss dina tankar och erfarenheter.

Har du "bara" en vacker, dräplig eller allmänt kul bild, skicka den med en förklaring på ett par rader så vi andra också kan dela glädjen.

// Redaktören

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
836 92 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala
Fågelhundar

E-post: ordforande@breton.se

E-post: info@breton.se

E-post: bretonbladet@breton.se

E-post: webmaster@breton.se

E-post: medlemsansvarig@breton.se

E-post: sekreterare@breton.se

E-post: kassor@breton.se

E-post: jaktprov@breton.se

Medlemsavgift 2025

Huvudmedlem (digital tidning): 450:-

Huvudmedlem (papperstidning): 550:-

Familjemedlem (digital tidning): 100:-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stort Tack till våra sponsorer

En redaktörs funderingar

Ännu ett nummer av BretonBladet har lämnat min hand, ett julnummer som jag hoppas ni läser med välbehag på en mysig plats.

För egen del har jag läst vartenda ord så många gånger att jag låter övriga i familjen ta över läsandet.

Sitter i stället framför brasan och funderar på vad som kommer in till vårens BretonBlad, för ni glömmer väl inte att skriva ner era upplevelser från träningar, särskilda prov mm. Kanske blir det även något från kommande prov i Tossåsen. En mardröm är ju att det inte kommer något bidrag alls. Och glöm inte bilderna.

Nu vill jag önska er en riktigt
GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR

//Redaktören

